

مسکین بخارایی

مسکین بخارایی (mes.kin-e.bo.xa.ra.i)، مصلحه بیگم، فرزند ملا نورالله، فرزند عبدالله خواجه ایشان، سده نوزدهم میلادی، بانوی شاعر تاجیک. در بخارا زاده شد و بالید. دیوان اشعاری در غزلیات، مثنویات، مخمس، مسدس و ترجیع بند تدوین کرد که برخی اشعار آن به ترکی است. نسخه دست نویسی از دیوان مسکین بخارایی که در ۱۸۷۸ م کتابت شده، به شماره ۹۷۲/۱ در پژوهشگاه خاورشناسی فرهنگستان علوم ازبکستان نگهداری می شود.

منابع: فهرست دست نویس های شرقی فرهنگستان علوم ازبکستان، ۲۱۹/۱۱؛ فهرست نسخه های خطی فارسی انستیتوی آثار خطی تاجیکستان، ۳۷/۲، ۴۸، ۵۲، ۵۶، ۵۹، ۶۰، ۶۲، ۱۱۲.

قبادیانی

ادب فارسی در آسیای میانه / ۸۳۸

Мискини Бухорой

Мискини Бухорой, Муслеҳа Бегим, фарзанди Мулло Нурулло, фарзанди Абдуллохоча Эшон. Садаи нӯздаҳуми мелодӣ, бонуи шоири тоҷик. Дар Бухоро зода шуд ва болид. Девони ашъоре дар ғазалиёт, маснавиёт, мухаммас, мусаддас ва тарҷеъбанд тадвин кард, ки бархе ашъори он ба туркӣ аст. Нусхаи дастнавис аз девони Мискини Бухорой, ки дар 1878 китобат шуда, ба шумораи 972/1 дар Пажӯҳишгоҳи шарқшиносии Академияи илмҳои Ўзбекистон нигоҳдорӣ мешавад.

Манбаъҳо: Феҳристи дастнависҳои шарқии Академияи илмҳои Ўзбекистон, 219/11; Феҳристи нусхаҳои хаттии форсии Институти осори хаттии Тоҷикистон, 37/2, 48, 52, 56, 59, 60, 62, 112.

Қубодиёни

*Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. –
Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1,
сах. 838.*